

ملالی جویا باز هم افتخار آفرید!

پیروزی ملالی جویا، پیروزی زن افغان است، زنی که در کشور خود به عنوان شهروند درجه هیچ شمرده میشود. اما در خارج از کشور خود در میان فرهیخته ترین قشر جامعه جهانی به عنوان مبارزترین شخصیت در راه حقوق بشر شناخته میشود. داوران تفویض جایزه فلم حقوق بشر سال ۲۰۰۸ به درستی تشخیص داده اند که در جوامع غرب مبارزه برای حقوق بشر از سوی زنی کار دشواری نیست، زیرا در این جوامع زن و مرد از حقوق شهروندی مساوی برخوردارند، و کسی زن را موجودی حقیرتر از مرد نمی شمارد، ولی در جوامع شرقی و بخصوص در کشورهای جهان سوم چون افغانستان که یکطرف مردمش از سطح نازل دانش و سواد برخوردارند و از سوی دیگر در زیر تاثیر ذهنیت مردسالاری هرگاه زنی به پا خیزد و بر سر مرد یا مردانی فریاد برآورد و حق خود را مطالبه کند، این دیگر نه تنها یک کار خلاف عرف جامعه و خلاف ذهنیت مردسالارانه است بلکه به مثابه بی غیرتی همه مردانی تلقی میشود که چنین فریادی متوجه آنان شده است و خیلی به آسانی ممکن است چنین زنی از سوی مردی مسلمان و آنهم جهادی کشته شود بدون آن که کدام مقامی از وی بپرسد که چرا چنین عملی را مرتکب شده است.

در تاریخ مرد سالارانه کشور ما برای اولین بار است که زنی به شهادت و دلیری **ملالی جویا**، از میان خون و خاک و خاکستر جنگهای سی ساله سر بلند میکند و در یک لویه جرگه پر از مردان جهادی با شمشیرهای خون چکان، فریاد میزند که: "**جای این جنایتکاران اینجا نیست، اینها را به دادگاه های ملی یا بین المللی بسپارید تا محاکمه شوند! آزموده را آزموند خطاست.**" و این فریاد که فریاد قلب میلیونها مادر داغیده افغان بود، در آن لویه جرگه و لوله برپا میکند و انعکاسی جهانی می یابد و لرزه بر اندام جنایتکاران تنظیمی داخل تالار جرگه می اندازد. جنایتکاران برای کشتن یک زن تا یک قدمی ملالی جویا به پیش میتازند. داد و فریاد با دشنامهای رکیک جنایتکاران فضای لویه جرگه را متشنج میکند، رئیس جلسه نیز با وارخطائی و دست پاچگی بر این آتش بجای اب، روغن میریزد و فریاد برمی آورد که ملالی جویا ملحد است و کافر است و از تالار جلسه خارج گردد، اما جویا چون کوه استوار بر جای ایستاده میماند و از جانی جنبد. برخی فریاد میزنند که ملالی جویا باید از مجاهدین معذرت بخواهد و سخنش را پس بگیرد، اما جویا از کسی بخاطر گفتن سخن حق معذرت نمیخواهد و تا اخیر از موضعش شجاعانه دفاع مینماید. از آنروز ببعد است که ملالی جویا محبوب القلوب همه مردم مظلوم و داغیده افغانستان و خارجش دشمنان آسایش و آرامش ملت افغان میگردد.

رسانه های گروهی ملی و بین المللی با راه اندازی مصاحبه ها و پخش سخنان و صدا و سیمای ملالی جویا بر رونق کار خود می افزایند. ملالی جویا بر اثر ابراز شجاعت و پایداری در موضعش روزتاروز در میان مردم افغانستان و جهان دوستان و هوادارانی می یابد و سرانجام به عنوان نماینده مردم فراه انتخاب و به پارلمانراه می یابد. در پارلمان افغانستان نیز از همان روز اول ورودش با ایراد یک سخنرانی نیمه تماش دوباره غوغا بپا میکند و خواب خوش را از چشم دشمنان سعادت مردم افغانستان می رباید. مگر چشم فتنه بیدار است و دشمن به بهانه وظایف داخلی شورا، لایحه ای برای بدام انداختن ملالی جویا طرح میکند و توسط ایادی جنایتکاران مصاحبه ای با وی در تلویزیونی وابسته سازماندهی میگردد تا او را بر سر غیض بیاورد و سرانجام با کشیدن این حرف از زبانش که شورای موجوده به طویله حیوانات میماند (به استثنای چند نفر)، او را مورد اتهام قرار میدهند و از شورا اخراج مینمایند.

اخراج ملالی جویا نیز انعکاس جهانی داشت. نه تنها زنان افغانستان در ولایت فراه و مزار شریف و ننگرهار و کابل و شهرهای دیگر صدای اعتراض شان را بر این فیصله ولسی جرگه بلند نمودند و به حمایت از وی دست به تظاهرات خیابانی زدند، بلکه در خارج از افغانستان نیز در کشورهای استرالیا و کوریا و آلمان و ایتالیا و سایر شهرهای متمدن جهان به طرقداری از وی تظاهرات کردند و این عمل ولسی جرگه افغانستان را محکوم نمودند.

و اما ملالی از اینکار ولسی جرگه افغانستان هیچگونه ترس و بیمی بخود راه نداد و به هیچ مقامی هم سر تسلیم خم نکرد. او از همان روز اول تصمیم شورا مصممانه گفت: حاضر است از گفته هایش در یک دادگاه بیطرف دفاع نماید، زیرا وی به آنچه تلویزیون از زبانش پخش کرده بود اعتراض داشت و میگفت که تلویزیون قسمتی از سخنانش را سانسور کرده و جمله ای که در آن یکعده از وکلاء استثنای قرار داده شده از مصاحبه اش حذف گردیده است. در هر صورت اکنون در افغانستان چنان دادگاهی که از نفوذ و تاثیر جنگ سالاران تنظیمی فارغ باشد، سراغ شده نمیتواند و ملالی جویا هم که وضع را بهتر از دیگران درک میکرد دنبال موضوع نگشت.

د افغانستان نا کتون هېچ زنی وحتی هېچ مردی به اندازه ملالی جویا از این جهت که زنی است سخت شجاع و نترس که برای احقاق حقوق مردم مظلوم و بخصوص حقوق زن افغان مبارزه میکند شهرت کمائی نکرده است. او خود میگوید:

«من همیشه به حرف هوگو باور دارم که می‌گوید، حقیقت را بگویند حتی اگر بدانید در این راه کشته خواهید شد.»

از آن زمان که ملالی جویا از حضور فعال در ولسی جرگه محروم ساخته شد تاکنون به دعوت سازمانها و نهادهای حقوق بشر کشورهای کانادا و ایتالیا و آلمان و استرالیا و غیره به مسافرت پرداخته و در مجامع علمی و اکادمیک حضور می‌یابد و سخنرانی می‌کند و اوضاع افغانستان را با حضور نیروهای خارجی در کشورش تشریح و از سیاست امریکا در مبارزه با نیروهای بنیادگرای طالبان بشدت انتقاد میکند وضعیت حقوق بشر بخصوص وضعیت زنان افغانستان را در زیر سایه شوم جنگ سالاران ائتلاف شمال توضیح و تشریح میکند که با استقبال بی دریغ حاضرین روبرو میشود.

ملالی جویا چه هنگام فعالیت درشورا و چه بعد از آن تاکنون جوایز متعددی را از کشورهای مختلف جهان بنابر سوابق درخشان مبارزاتی خود در برابر زورگویان و ناقضین حقوق بشر در افغانستان برای وطن خود کمائی کرده که همه را با فراخ دلی و کشاده دستی به مردم افغانستان اهداء نموده است.

ملالی جویا اخیراً با گرفتن جایزه فلم حقوق بشر ۲۰۰۸ از میان چهار کاندید دیگر، یک بار دیگر درخشید و برای ملت افغان افتخار کمائی کرد و قلب دوستان خود را شادمان و چشم دشمنان خوشبختی و سعادت مردم افغانستان را کور ساخت.

بدین مناسبت ما احسنت و شادباد میگوئیم به این زن شجاع و با وقار فراهی که همه جا برای زن افغان افتخار می‌افزیند و با تحمل رنج و قبول خطرات آینده ازاد و درخشانی را برای هموطنان مظلوم و درد رسیده خود نوید میدهد. دشمنان فرومایه ملت رنج کشیده و غارت شده افغانستان که اینک در ولسی جرگه گرد آمده اند، تصور میکردند که با بیرون راندن ملالی جویا از خانه ملت، دیگر کسی نامی از وی نخواهد برد، مگر آنها نمی‌دانستند که نام ملالی جویا و شهرت او به عنوان یک زن شجاع و دلیر و مبارز افغان از مرزهای افغانستان فراتر رفته و جهانشمول شده و انسانهای واقعبین و عدالت پسند در هر گوشه و کنار جهان که باشند ملالی جویا را از یاد نمی‌برند و او را مثل عضوی از فامیل بشریت مترقی در آغوش میکشند و چون جان دوستش میدارند و به وی حرمت میگذارند و قدرش مینهند.

از هنگامی که جنایتکاران تنظیمی ملالی جویا را از خانه ملت اخراج کردند، تاکنون صدای اعتراض هواداران ملالی جویا از اقصی نقاط جهان، از استرالیا و کوریا و جنوبی و کانادا و ایتالیا و آلمان و اسپانیه همه جا بلند است و برضد این اقدام بزدلانه ولسی جرگه افغانستان چندین بار دست به راه پیمائی زده اند و اقدام ولسی جرگه را محکوم نموده اند. در آلمان و ایتالیا حتی نمایندگان پارلمان آنکشورها از وزرای خارجه کشورهای خود تقاضا کردند تا برحکومت افغانستان فشار وارد کنند که برای فیصله ولسی جرگه خط بطلان بکشد. بگزاریم از اینکه چنین تقاضایهایی موثر بوده اند یا خیر، آنچه برای ما دارای اهمیت است، اینست که بخاطر یک زن افغان که از یک گوشه دورافتاده و فقیر افغانستان (فراه) سربلند کرده و با از خودگذری و شجاعت بی نظیر صدای دادخواهانه مظلومان وطن را بلند نموده، مردمی در استرالیا یا آلمان و ایتالیا و اسپانیه و یا کوریا به حمایت از او بلند میشوند و دست به راه پیمائی میزنند و عکسها و پلاکاردهایی را با خود حمل میکنند و نام او برای چندین روز بر سر زبانها و رسانه های معتبر جهان می‌افتد. این کار نه تنها برای ملالی جویا افتخار آفرین است، بلکه برای من افغان که در گوشه ای دور از وطن زندگی میکنم نیز افتخار آفرین است. و می‌باید برای هرافغان با احساس و عدالت پسند چنین باشد. اما بدا به حال جنگ سالاران تنظیمی که اگر صد هاتن شان از پارلمان اخراج و یا به پای چوبه دار برده شوند، هیچکسی در جهان پیدا نخواهد شد که حتی یک لحظه هم بخاطر آنها به پا بایستد و از آنها نامی ببرد.

برای حسن ختام این گفته گوشه ای از سخنان ملالی جویا بایک ژورنالیست المانی را بشما پیشکش میکنم.

السا راسبک Elsa Rassbach: به نظر شما دولت امریکا چی باید بکند؟

ملالی جویا: بسیار ساده است. امریکا باید حمایتش را از جنگ سالاران و جنگ افروزها متوقف بسازد و کمک کند که انسانهایی مثل سیاف، ربانی، قانونی، فهیم، خلیلی، محقق، اسماعیل و دیگران به عوض نصب شدن در مقامات کلیدی، بمثابه جنایتکاران جنگی به محاکمه کشانیده شوند. امریکا و متحدینش باید با جدیت گروه های مسلح غیرقانونی را که خون مردم ما را میمکند، خلع سلاح کند. مردم افغانستان از جنایتکاران ائتلاف شمال که در قدرت هستند حمایت نمی‌کنند و آشکارا تا جایی که میتوانند بر ضد شان مبارزه میکنند به طور مثال عکسهای شان را در محضر عام به آتش میکشند.

السا راسبک: وقتی به افغانستان برگشتید با چی خطراتی روبرو خواهید شد و همچنان ما از امریکا و دیگر نقاط دنیا چگونه میتوانیم برایتان کمک کنیم؟

ملالی جویا: من فقط یک فرد هستم و هیچ برتری از مردم ندارم. امروز وضعیت اکثریت مطلق مردم افغانستان از نگاه امنیت در خطر است. طبعاً زندگی من بیشتر در خطر است زیرا من هرگز با دشمنان مردم سازش نمیکنم و تا زمانی که یک قطره خون در تنم در جریان است از مبارزه دست نمیکنم. هیچگاه خاموش نخواهم شد و همیشه ماسک زمامداران افغانستان و امریکا را به دنیا افشا خواهم کرد. میخواهم بگویم که "ما خاموش نخواهیم شد" حقیقت مثل آفتاب روشن است و هیچکس نمیتواند پنهانش کند. با آنکه جوان هستم و میخواهم به مردم بخصوص به زنان افغانستان خدمت کنم، با صراحت میگویم که هرگاه هر اتفاقی برایم افتاد، ائتلاف شمال که توسط امریکا حمایت میشود، مقصر خواهد بود. (سایت دفاع از ملالی جویا)

زنده و سرفراز باد ملالی جویا

مرده و بدنام باد دشمنان جویا

پایان